

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 18.312 van 3 november 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Libanese nationaliteit te zijn, op 11 juli 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 juni 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 14 augustus 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 oktober 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. BÜCHLER loco advocaat B. BRIJS en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. **De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:**
 - 1.1. X, die verklaart van Libanese nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen het rijk binnengekomen op 17 april 2007 en heeft zich een eerste keer vluchteling verklaard op 19 april 2007. Op 16 augustus 2007 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest nr. 3.694 van 14 november 2007 weigerde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verzoekster zowel de vluchtelingenstatus als de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.
2. Verzoekster keerde niet terug naar haar land van herkomst en heeft zich op 3 maart 2008 een tweede keer vluchteling verklaard. Op 1 april 2008 werd het dossier van verzoekster door de Dienst Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoekster werd gehoord op 9 juni 2008.

3. Op 20 juni 2008 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 24 juni 2008 aangetekend verzonden.

2. Ten gronde.

1. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeksters asielaanvraag verworpen omdat (i) zij haar asielaanvraag baseert op de problemen die haar echtgenoot Mohamed HAMMOUD (RvV 28.822) in Libanon ondervonden zou hebben en zijn asielaanvraag geweigerd werd zodat ook in haar hoofde niet kan besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie en (ii) de verklaringen die zij tijdens haar tweede asielaanvraag aflegde aangaande het al dan niet tewerkgesteld zijn van haar echtgenoot na afloop van het gewapende conflict tussen Hezbollah en het Israëliësche leger in de zomer van 2006 afwijken van haar verklaringen tijdens haar eerste asielaanvraag, hetgeen twijfel oproept over het waarheidsgehalte van haar verklaringen.
2. De beroepen van verzoekster en haar echtgenoot werden wegens samenhang samen ter zitting behandeld. Deze samenhang blijkt uit het administratief dossier en verzoekster verwijst in haar verzoekschrift uitdrukkelijk naar de feiten en de motivering van het beroep ingediend in het dossier van haar echtgenoot. Ter zitting bevestigt verzoekster dat zij zich voor haar asielaanvraag en aanvraag tot subsidiaire bescherming beroept op de feiten die aan de grondslag liggen van de asielaanvraag van haar echtgenoot en dat zij, ter ondersteuning van haar asielaanvraag en verzoek tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zelf geen eigen feiten inroept.
3. Bij arrest nummer 18.311 van 3 november 2008 werd aan verzoeksters echtgenoot de erkenning van de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd omdat geen geloof kan worden gehecht aan het door hem uiteengezette asielrelaas en hij geen elementen aanbrengt waaruit blijkt dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Zoals terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, legde verzoekster in het kader van haar opeenvolgende asielaanvragen tegenstrijdige verklaringen af betreffende het feit of haar echtgenoot al dan niet werkte toen ze in Jounie verbleven. Deze tegenstrijdigheid, dewelke steun vindt in het administratief dossier en in het verzoekschrift op geen enkele wijze concreet wordt verklaard of weerlegd, bevestigt andermaal de reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid van het asielrelaas van verzoekster en haar echtgenoot.

Aangezien verzoekster zich voor haar vraag tot erkenning van de status van vluchteling en, in ondergeschikte orde, de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus beroept op dezelfde feiten als haar echtgenoot en zowel zijn asielaanvraag als het verzoek tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus worden verworpen, dient aan verzoekster de erkenning van de status van vluchteling te worden geweigerd en kan haar evenmin de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 3 november 2008 door:

mevr. M.-C. GOETHALS, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A. SMETS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. SMETS.

M.-C. GOETHALS.